

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/22/2018
Identifikačné číslo spisu: 3116011392
Dátum vydania rozhodnutia: 16.05.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Bargel
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3116011392.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudkýň JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Aleny Šiškovéj v trestnej veci obvineného M. A., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. e) Trestného zákona na neverejnom zasadnutí konanom 16. mája 2018 v Bratislave, o dovolaní obvineného M. A. podaného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 3To/25/2017, z 20. septembra 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného M. A. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 3T/105/2016, z 26. januára 2017 bol obvinený M. A. uznaný za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. e) Trestného zákona na skutkovom základe, že

- napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Humenné, sp. zn. 2T/51/2015 zo dňa 20.05.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 20.05.2015 bol uznaný vinným zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, za čo bol odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní troch rokov, výkon ktorého bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov s probačným dohľadom, ktorá uplynie dňa 20.05.2017, vo večerných hodinách dňa 16.11.2015 si od nestotožnenej osoby na území Českej republiky zakúpil sušený rastlinný materiál rodu konope spolu so sušenými hubami - lysohlávkami, ktoré následne v osobnom motorovom vozidle zn. T. T čiernej farby, evidenčné číslo O. Y., ktorého je majiteľom, doviezol cez štátnu hranicu na územie Slovenskej republiky a ktoré prechovával v priestoroch uvedeného vozidla až do doby 00.15 hod. dňa 17.11.2015, kedy bol tesne za hraničným priechodom v obci Drietoma, okres Trenčín kontrolovaný hliadkou polície, pričom v rámci výkonu prehliadky motorového vozidla T. T evidenčné číslo O., bola v odkladacej skrinke na mieste spolujazdca zaistená v igelitovom vrecku s patentným uzáverom o rozmere 27x19 cm sušená

rastlinná látka, v igelitovom vrecku s patentným uzáverom o rozmere 24,7x33 cm sušená rastlinná látka, ďalej sušené huby v kartónovej krabičke o rozmeroch 8x7x14 cm s nápisom MAJESTIK TEA a ostatne na prednom sedadle spolujazdca v igelitovom vrecku sušené huby, pričom podľa znaleckého posudku Kriminialisticko-expertízneho ústavu PZ Bratislava pod ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2015/17344 vyplýva, že v igelitovom vrecku s patentným uzáverom o rozmere 27x19 cm sa nachádzalo konope s hmotnosťou 93,49 g s priemernou koncentráciou THC 7,7% hmotnostných, obsahujúce 7199 mg THC, čo zodpovedá najmenej 187 obvykle jednorázovým dávkam drogy, v igelitovom vrecku s patentným uzáverom o rozmere 24,7x33 cm sa nachádzalo konope s hmotnosťou 195,25 g s priemernou koncentráciou THC 9,6% hmotnostných, obsahujúcu 18744 mg THC, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 390 obvykle jednorázovým dávkam drogy, v igelitovom vrecku na prednom sedadle spolujazdca sa nachádzalo 1863 mg sušených húb rodu Psilocybe, čo možno považovať za jednu obvykle jednorázovú dávku drogy a v kartónovej krabičke o rozmeroch 8x7x14 cm s nápisom MAJESTIC TEA sa nachádzalo 1547 mg sušených húb rodu Psilocybe, čo možno považovať za jednu obvykle jednorázovú dávku drogy, pričom rastliny rodu Cannabis /konopa/ sú zaradené v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do 1. skupiny omamných látok a huby rodu Psilocybe obsahujú účinné látky psylocín a psilocybín, ktoré sú zaradené v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do 1. skupiny psychotropných látok, pričom odborným vyjadrením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, národná protidrogová jednotka Bratislava, pod č. PPZ-NKA-PDJ-13-085/2016 zo dňa 17.2.2016 hodnota zaisteného sušeného rastlinného materiálu rodu Cannabis (konope) o celkovej hmotnosti 288,74 g predstavuje 2885,15 Eur.

Za to bol obvinenému podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov a podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona bol obvinený zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súčasne podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona za použitia § 78 ods. 1 Trestného zákona súd uložil obvinenému ochranný dohľad na 2 (dva) roky a podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona bol obvinenému uložený trest prepadnutia veci, a to nespotrebovaného sušeného rastlinného materiálu rodu Cannabis.

Voči predmetnému rozsudku podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Trenčíne uznesením sp. zn. 3To/25/2017 z 20. septembra 2017 podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Proti tomuto uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne podal obvinený M. A. dovolanie prostredníctvom svojho obhajcu, z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, a teda že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V odôvodnení dovolania namietal, že prvostupňový súd oprel svoj výrok o vine najmä o výpovede svedkov X. F., F. B. a F. Q., teda o svedkov, ktorí ako z kontextu vyplynulo boli dôvodne podozrivý z požívania drog a niektorí možno aj z ich distribúcie. Ich výpovede sú rozporné, čo spochybňuje ich vierohodnosť, pričom obhajoba obvineného bola konzistentná od vznesenia obvinenia. Svoje vyjadrenia, ktoré povedal príslušníkom Policajného zboru po zastavení jeho motorového vozidla, vysvetlil vo svojej výpovedi. Podľa jeho názoru súd mu síce uložil trest na dolnej hranici trestnej sadzby, avšak dostatočne neprihliadol na okolnosti prípadu, nebezpečnosť činu pre spoločnosť, osobu páchatel'a a uložil trest v rozpore s ustanovením § 34, § 39 ods. 1 Trestného zákona. V danom prípade súd nezohľadnil, že zadržané „ľahké drogy“ boli v relatívne malom množstve, nebolo preukázané, že by chcel s nimi obchodovať a ohrozovať tak spoločnosť ich šírením. Súdy nevzali do úvahy osobu obvineného, ktorý bol raz odsúdený za držbu ľahkých drog, pričom ide o mladého človeka, ktorý sa snažil zbaviť návyku požívať drogy a žil usporiadaným spôsobom života. V súčasnosti prebieha spoločenská diskusia o výrazné zmiernenie trestania za určitý druh drogových deliktov. Podľa jeho názoru boli splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 Trestného zákona. Marihuana o hmotnosti 288,74 g nespĺňa požiadavku „pre vlastnú potrebu“, ale formalistické dodržanie tejto podmienky nie je na

mieste. Z uvedených dôvodov navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil porušenie zákona v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku a zrušil uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 3To/25/2017 z 23. septembra.2017 (správne 20. septembra 2017) v spojení s rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/105/2016 z 26. januára 2017 vo výroku o vine a treste a prikázal Okresnému súdu Trenčín, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Krajskej prokuratúry v Trenčíne, ktorý vo svojom vyjadrení uviedol, že sa s názorom dovolateľa nestotožňuje, pretože súd vykonanými dôkazmi preukázal vinu obvineného a trest uložil na dolnej hranici trestnej sadzby v súlade s ustanovením § 34 Trestného zákona a to i napriek skutočnosti, že obvinený sa dopustil trestnej činnosti, pre ktorú bol právoplatne odsúdený v skúšobnej dobe jeho predchádzajúceho podmienene odsúdenia pre drogovú trestnú činnosť. Dovolacie dôvody už boli predmetom preskúmania v odvolacom konaní a prokurátor sa s nimi v plnom rozsahu stotožňuje. Na záver navrhol, aby dovolací súd podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného odmietol, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Trestného poriadku), pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Najvyšší súd zistil, že dovolanie obvineného M. A. nie je opodstatnené, pretože je zrejmé, že nie sú splnené podmienky dovolania.

V prvom rade Najvyšší súd Slovenskej republiky poznamenáva, že v zmysle § 385 Trestného poriadku je dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi, ktoré sú v ňom uvedené, z čoho vyplýva, že táto viazanosť sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia (R 120/2012-I).

S ohľadom na uvedené nebol Najvyšší súd Slovenskej republiky oprávnený preskúmať iné, v dovolaní označené porušenie zákona, ktoré nezodpovedajú vymedzeným dovolacím dôvodom, pretože by si tak atrahoval prieskum právoplatného rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania nad rámec návrhu - dovolania, čo by znamenalo prekročenie právomocí vyplývajúcej mu zo zákona (§ 385 Trestného poriadku) a Ústavy Slovenskej republiky (čl. 2 ods. 2).

Z uvedeného je preto potrebné vyvodit', a to aj s ohľadom na povahu dovolacieho konania, ktoré je ako návrhové konanie vždy podmienené návrhom oprávnenej osoby znalej práva - minister spravodlivosti, generálny prokurátor, obhajca v mene obvineného, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je viazaný podaným návrhom do takej miery, že v rámci prieskumu dodržiavania zákonnosti, nemôže ísť nad rámec návrhu a tam špecifikovaných dôvodov dovolania (§ 385 Trestného poriadku), preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podrobil prieskumu vecné argumenty dovolateľa zodpovedajúce dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku bez hlbšieho prieskumu tých argumentov, ktoré im nezodpovedajú.

Dovolací súd poznamenáva, že dovolanie je jedným z mimoriadnych opravných prostriedkov v rámci trestného konania, ktorý je spôsobilý privodiť prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, a preto ho možno aplikovať iba v prípadoch, ak to je odôvodnené závažnosťou pochybenia

napadnutého rozhodnutia súdu. Požadovaný jeden opravný prostriedok predstavuje v súdnom procese v Slovenskej republike odvolanie. Pokiaľ by zákonodarca zamýšľal urobiť z najvyššieho súdu tretí stupeň s plnou jurisdikciou, nestanovil by katalóg dovolacích dôvodov.

V dovolaní musí byť uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napádané a aké chyby sú rozhodnutiu vytýkané. V predmetnom dovolaní sa pritom konštatuje, že sa jedná o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, dovolací súd uvádza, že jedným z dôvodov, podľa ktorého dovolanie v trestnom konaní možno podať je, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia existencie tohto dovolacieho dôvodu, je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy nižšieho stupňa, a teda dôvodom dovolania nemôžu byť skutkové zistenia, čo vyplýva z dikcie ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať. Vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové námietky sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne i hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej inštancie. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania. Dovolací súd nie je odvolacou inštanciou zameranou na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin, alebo že ustálený skutok vykazuje znaky iného trestného činu, alebo že obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa ustáleným skutkom dopustil. Podstatou správneho posúdenia skutku je aplikácia hmotného práva, teda že skutok zistený v napadnutom rozhodnutí súdu bol subsumovaný - podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie tohto dôvodu.

Nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť (§ 24 - krajná núdza, § 25 - nutná obrana, § 26 - oprávnené použitie zbrane, § 27 - dovolené riziko, § 28 - výkon práva a povinnosti, § 29 - súhlas poškodeného, § 30 - plnenie úlohy agenta), prípadne zániku trestnosti činu (najmä § 87 Trestného zákona - premlčanie trestného stíhania), resp. chybné rozhodnutia súdu pri uložení úhrnného trestu a spoločného trestu § 41 Trestného zákona), súhrnného trestu (§ 42 Trestného zákona) a pod.

Z podaného dovolania je zrejmé, že obvinený ho poňal ako ďalšie už druhé odvolanie a prostredníctvom dovolania sa na najvyššom súde domáha opätovného prehodnotenia dôkazného stavu bez toho, aby si uvedomil, že dovolanie nie je ďalší riadny opravný prostriedok, čo nepochybne dokumentuje celý obsah jeho dovolania.

Obvinený v dovolaní učinil rozbor a vlastné hodnotenie vykonaných dôkazov, pričom dôkazný stav a z neho odvodené právne závery sú iné ako tie ku ktorým dospeli sudy nižších stupňov. Ako už bolo uvedené vyššie najvyšší súd v rámci dovolacieho konania nemôže preskúmať a ani meniť skutkový stav zistený a ustálený súdmi nižších stupňov, pretože takúto kompetenciu nemá a zákon mu to výslovne zakazuje - § 371 ods. 1 písm. i) veta za bodkočiarkou Trestného poriadku. Prieskum skutkového stavu môže najvyšší súd vykonať len v prípade ak by dovolanie bolo podané podľa § 371

ods. 3 Trestného poriadku čo sa ale nestalo. Skutok uvedený v skutkovej vete rozsudku súdu prvého stupňa zodpovedá použitej právnej kvalifikácii a nakoľko obvinený v dovolaní nepredložil relevantné argumenty aspoň naznačujúce splnenie ním prezentovaného dovolacieho dôvodu, najvyšší súd uzatvára, že v predmetnej veci nebol splnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku a ani iný.

K námietke obvineného, že súdy v jeho prípade neaplikovali ustanovenie § 39 Trestného zákona, najvyšší súd poukazuje na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, uvedené v Zbierke stanovísk a rozhodnutí č. 1/2011 pod č.5, kde odkazuje na nasledovné:

„Moderačné ustanovenie § 39 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody je síce hmotnoprávne, ale fakultatívneho charakteru, ktoré sa svojou povahou a významom primkyna ku všeobecným hľadiskám stanoveným pre voľbu druhu trestu a jeho výmery v § 34 ods. 1, ods. 3, ods. 4 Trestného zákona a nasl. a túto dopĺňajú. Na rozdiel od ustanovení kogentnej povahy akými sú napr. ustanovenia § 41, § 42 Trestného zákona o ukladaní úhrnného, spoločného a súhrnného trestu alebo ustanovenie § 47 ods. 2 Trestného zákona, ktoré sú taktiež hmotnoprávne a viažu sa tiež k rozhodovaniu o treste, ho nemožno poradiť pod „nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia“ v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.“

Pokiaľ nejde o situáciu, keď výrok o treste nemôže obstať v dôsledku toho, že je chybný výrok o vine, možno výrok o treste napadnúť z hmotnoprávnej pozície zásadne len prostredníctvom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku. Vzájomný vzťah dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. i) a § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku je taký, že prvý z nich je všeobecným hmotnoprávnym dôvodom a druhý špeciálnym hmotnoprávnym dôvodom vzťahujúcim sa k výroku o treste. Z logiky tohto vzťahu potom vyplýva, že samotný výrok o treste, okrem prípadov nesprávnej aplikácie ustanovení kogentnej povahy viažucej sa k rozhodovaniu o treste môže byť napadnutý prostredníctvom nie všeobecného, ale len prostredníctvom špeciálneho dovolacieho dôvodu, ktorý sa viaže k výroku o treste. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku nemôže byť naplnený tým, že obvinenému nebol uložený trest za použitia § 39 Trestného zákona, lebo pokiaľ súd nevyužil moderačné ustanovenie podľa uvedených ustanovení a trest vymeral v rámci nezniženej trestnej sadzby, nemožno tvrdiť, že trest bol uložený mimo trestnú sadzbu stanovenú Trestným zákonom za trestný čin, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného. Námietka o tom, že malo byť použité zmiernovacie ustanovenie je výhradou o neprimeranej prísnosti uloženého trestu. Túto však možno použiť len ako odvolací dôvod a nie ako dôvod dovolania. Preto spomenutá námietka nenapĺňa žiadny dovolací dôvod.

Z uvedených dôvodov je zřejmé, že v rozsahu námietok obvineného nie je splnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku uplatnený obvineným, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného M. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.